

ÜLESTÕUSMISAJA VI PÜHAPÄEV A AASTAL

(Esimene lugemine Ap8 ,5-8.14-17))

Lugemine apostlite tegude raamatust:

Filippus tuli ühte Samaaria linna ja kuulutas neile Messiast. Aga rahvas pani seda ühel meelel tähele, mida Filippus rääkis. Nad kuulasid teda ning nägid tunnustähti, mida Filippus tegi. Sest paljudest, kes olid vaevatud kurjadest vaimudest, läksid need vaimud valju häälega karjades välja, aga paljud, kes olid halvatud ja jalutud, said terveks. Nii oli selles linnas suur rõõm. Kui apostlid, kes olid Jeruusalemmas, said kuulda, et Samaaria on Jumala sõna vastu võtnud, siis läkitasid nad nende juurde Peetruse ja Johannese. Peetrus ja Johannes tulid Samaariasse ja palvetasid sealsete eest, et nad saaksid Püha Vaimu, sest Vaim ei olnud alla tulnud veel kellegi peale nende seast, vaid nad olid üksnes ristitud Issanda Jeesuse nimesse. Siis panid apostlid neile oma käed peale ja nad said Püha Vaimu.
See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps66 ,1-3a. 4-5. 6-7a 16.20 R:1)

R: Hõisake Jumala ees, kõik maad.

Hõisake Jumala ees, kõik maad,
mängige tema nime kirkusele.
Ülistage teda austuse ja kiitusega,
ütelge Jumalale: "Kui aukartustäratavad on sinu teod!"
R:

Kummardagu sind kogu maailm ja laulgu sulle kiitust,
laulgu kiitust sinu nimele.
Tulge ja vaadake Jumala tegusid,
aukartustäratav on tema töö inimeste seas.
R:

Tema muutis mere kuivaks maaks
ja me läheme jalgsi läbi vetevoogude.
Rõõmustagem tema üle,
tema valitseb igavesti oma vägevuses.
R:

Kõik, kes te kardate Issandat, tulge ja kuulake,
ma räägin teile, mida head on tema minule teinud.
Jumal olgu kiidetud, sest tema ei ole ära põlanud mu palvet,
ega pööranud oma heldust minust kõrvale.
R:

(Teine lugemine 1Pe3 ,15-18)

Lugemine püha apostel Peetruse esimesest kirjast:

Mu armsad, pidage Issandat Jeesust Kristust pühana oma südames, olge alati valmis vastama igähele, kes teilt küsib lootuse kohta, milles te elate. Kuid vastake tagasihoidlikult ja aupaklikult, sest teie südametunnistus on puhas. Siis jäävad häbisse kõik, kes laimavad teie head käitumist Kristuses - jäävad häbisse just selles, milles nad teid halvustavad. On ju parem kannatada heade tegude pärast - kui see on Jumala tahtmine - kui et kurjade tegude pärast. Sest Kristus on pattude pärast surnud ühel ainsal korral - õige on surnud patuste eest, selleks, et meid Jumala juurde juhtida. Ehkki ta surmati ihus, on ta vaimus elavaks saanud.
See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Jh 14 ,23)

Halleluuja. Kui keegi peab minu käske,
siis minu Isa armastab teda ja me tuleme tema juurde. Halleluuja.

(Evangeelium Jh14 ,15-21)

Lugemine püha Johannese evangeeliumist:

Jeesus ütles oma jüngritele: "Kui te armastate mind, siis pidage minu käske. Ja ma palun Isa, ning tema annab teile teise Lohutaja, et tema oleks teiega igavesti. See on tõe Vaim, keda maailm ei saa vastu võtta, sest maailm ei näe ega tunne teda. Aga teie tunnete teda, sest ta jäab teie juurde ja on teis enestes. Mina ei jäta teid vaeslasteks, vaid tulen teie juurde. Veel pisut aega, ja maailm ei näe mind enam, aga teie näete mind, sest mina elan, ja ka teie jate elama. Sellel päeval te mõistate, et mina olen Isas ja teie minus ning mina teie sees. Kellel on minu käsud ja kes neid peab, see armastab mind. Aga kes mind armastab, teda armastab minu Isa, ning minagi armastan teda ja ilmutan end temale."

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad ed ja vennad, lapsi ei ole vaja eriti kasvatada. Väikeseid lapsed on ju tegelikult nagu lemmikloomad, kellelt saab nõuda, et nad oskaksid tualetti kasutada, et nad ei teeks midagi katki ja mängiksid ilusti, teeksid armsaid lollusi ja hoiaksid sellega vanemate tuju üleval...

Enne kui emad ja isad minuga nuud pahandama hakkavad, et mida üks preester ka laste kasvatamisest teab, lubage mul täpsustada. Ma tahtsin öelda, et last pole vaja kasvatada mitte professionaalseks lapseks, vaid vanemate ülesanne on hoopiski kujundada temas tulevast täiskasvanut. Sest lapsed kasvavad suureks, ja meie kohus on neid iseseisvaks eluks võimalikult hästi ette valmistada. Me ei tohi neid vaimselt alatiseks lasteks jätta, nii nagu me paraku teeme oma lemmikloomadega.

Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Kui te armastate mind, siis pidage minu käske. Need sõnad, armsad ed ja vennad, kõlavad meie kõrvus ilmselt teistmoodi kui aastasadade eest, kuigi seaduse mõte - teha head ja vältida kurja - on meilegi arusaadav ja kohustav.

Juba loomariiki vaadeldes saab meile peagi selgeks, et rovloomad ei jahi saakloomi kurjusest või jumalapolgusest, vaid kuna nad tahavad lihtsalt suua - ning paraku on nad lihasojad. Niisamuti ei pane pangaroovel end enamasti ohtu mitte selleks, et teha kurja, vaid selleks, et saada raha. Muidugi ei saa pangaroovlit päriselt rovloomadega võrrelda, sest rovloomal ei ole valikut. Inimene saab küll mõistusega piirata oma aegajalt arkavaid loomalikke instinkte, kuid paraku saab ta teha ka vastupidist - neid instinkte võimendada, ja oma käitumisele alati igustusi leida.

Samas ei ole inimesed nagu saiakesed, mis on küpsetatud samast taignast ja samal temperatuuril, ning mõndagi oleneb konkreetse isiku pärilikkusest ja ka kasvatusest. Paljud kurjategijad on oma lapsepõlve ja kasvatuse produktid - kas on perekond olnud liiga range, või siis ükskõikselt hoolimatu; mõnda pole kunagi armastatud, mõni on pidanud rovlooma kombel endale ise elus teed rajama. Niisugused isikud on moraalselt ebaküpsed ja nende hing on haavatud, sellepärast nad ründavad igaks juhuks alati esimesena. Teisalt on ka neid, kes peavad endale osaks saanud eeliseid, rikkust ja koikelubavaid vanemaid oma vaaramatuks iguseks. Nemad kohtlevad tihti teisi inimesi mitte isikutena, vaid omaenda eesmärkide saavutamiseks vajalike objektidena. Lisaks on veel ka selliseid inimesi, kes on põhimõtteliselt vastuvoolu ujujud, kes puuvad kogu oma elu teha

vastupidist sellele, mida nad on lapsepõlves kogunud, olgu see siis hea või halb.

Tegelikult on meis kõigis headus ja kurjus üsna segunenud. Keegi ei saa hüpata üle oma varju, ja moraalne vari, mille igaüks meist heidab, on üsna erinev. Nii mõnegi inimese jaoks oleks repressiivne karistus kõige suurem heategu, mis suudaks teda õigel ajal kurjalt teelt eemale juhtida. Seevastu teise inimese kogu probleem ongi selles, et saatus on teda liiga palju karistanud, ning tema vajaks pigem mõistvat inimlikkust. Ja lõpuks on paraku meie seas alati ka kaasasündinud või omandatud ajuhäiretega inimesi, kes ei ole parimagi tahtmise juures võimelised kaasa tundma ega suuda vastutada oma tegude eest. Neid ei aita pahatihti ei karistus ega toetamine.

Võibolla õpib inimkond tulevikus käsitlema ka neid, täna lootusetuid juhuseid. Kuid me võime olla tänulikud sellegi eest, et me teame juba nii palju põhjuseid, miks inimesed väga erinevalt käituvad. Mingis mõttes on vabastav teada, et tegemist pole niivõrd mingi müstilise ja ületamatu kurjuse või deemonite tööga, kui võrd pigem haiguste ja traumadega, traagiliste tagajärgedega, mida toob kaasa selgepiirilise kasvatuse puudumine või armastusest ja hoolest ilmajätmine.

Armsad õed ja vennad, kui vanemad vaatavad heldinult oma väikseid lapsi ja mängivad nendega, siis ei tohi nad unustada, et ükskord saavad need armsad olevused täiskasvanuks. Nii tuleb neid siis ka kasvatada, et nad läheksid elu katsumustele vastu nii hea ettevalmistusega kui võimalik, et nad ei kogeks liiga vähe armastust või liiga palju ette ära tegemist, et nad õpiksid õppima, omaenda saavutustest rõõmu tundma, ning oleksid võimelised iseseisvalt ja ettenägelikult oma eluprobleeme lahendama.

Inimkond on õppinud, et Jumala käsud ei ole ainult keelud, vaid muutuvad armastuse käsu kaudu ülesandeks - ülesandeks olla asjaoludega arvestav ja kaugenägelik nii hea tegemisel kui kurjuse vastu võitlemisel. Siis saavad ka need Jeeseuse sõnad kord tõeks: "Kes usub minusse, see teeb neidsamu tegusid mida mina teen, ja teeb neist suuremaidki, sest mina lähen Isa juurde". (Jh 14,12). Aamen.